

ПОЛИТИКА

за изпълнение на клиентски нареждания на клиентите на "ИП Фаворит" АД

I. ЦЕЛИ

Чл. 1. (1) Настоящата Политика е разработена на основание чл. 86, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ), чл. 65, параграф 5 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/565 за допълване на Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на организационните изисквания и условията за извършване на дейност от инвестиционните посредници и за даването на определения за целите на посочената директива (Делегиран регламент 565/2017) и чл. 2 - 5 от Наредба № 38 за изискванията към дейността на инвестиционните посредници.

(2) Настоящата политика се прилага, както за професионалните, така и за непрофесионалните клиенти на "ИП Фаворит" АД, по отношение на обработката и изпълнението на нареждания за покупка или продажба на финансови инструменти.

(3) Настоящата политика е приета с решение от 30.12.2017 г. на Съвета на директорите на "ИП Фаворит" АД (ИП).

Чл. 2. Приложими нормативни актове:

1. Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС;

2. Делегиран регламент (ЕС) 2017/565 за допълване на Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на организационните изисквания и условията за извършване на дейност от инвестиционните посредници и за даването на определения за целите на посочената директива;

3. Закон за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ).

II. ИЗКЛЮЧЕНИЯ

Чл. 3. Тази Политика не се прилага в следните случаи:

(1) Приемливи насрещни страни – ако клиентът е класифициран от ИП като приемлива насрещна страна, то той не се ползва от защитата за най-добро изпълнение по тази Политика. Всеки клиент, определен като приемлива насрещна страна, може изрично да поиска да не се смята за такава страна изцяло или за конкретна сделка. При сключване на сделка със или за приемлива насрещна страна от трета държава ИП следва да разполага с изричното потвърждение на лицето, че е съгласно да бъде третирано като приемлива насрещна страна.

(2) Специални инструкции на клиента – когато клиентът предостави специфични инструкции по отношение на цялото нареждане или на някакъв аспект от нареждането, включително изискване за изпълнение на нареждането на определено място за изпълнение, ИП изпълнява нареждането съобразно тези инструкции. По този начин се счита, че ИП е предприел всички разумни и необходими стъпки за постигане на най-добър резултат за клиента по отношение на цялото нареждане или аспекта на нареждането, което се съдържа в инструкцията на клиента.

При подаване на нареждане на електронна платформа за търговия (COBOS и други подобни), клиентът избира всички параметри на нареждането и последното се класифицира като подадено със специални инструкции. В този случай, ИП, действащ от името на клиента, предоставяйки му достъп до системата, се счита, че е изпълнил грижата за постигане на най-добър резултат за клиента. В случай, че електронната система допуска някои параметри на нареждането да не бъдат посочени, спрямо тях ИП полага грижата за най-добро изпълнение в съответствие с тази Политика.

III. ОБЩА ИНФОРМАЦИЯ

Чл. 4. Данни за ИП и за предлаганите от него услуги:

ИП извършва дейността си на следния адрес: гр. София ул. "Ангел Кънчев" 25. ИП е вписан в регистъра Комисия за финансов надзор с Решение № 147-ИП/22.02.2006 г. и удостоверение № РГ-03-0064/09.03.2006 г., вписано в Търговския регистър с ЕИК 121631500, представлявано от Иван Ангелов Тодоров – Изпълнителен директор и Светлин Върбанов Георгиев - Председател на СД съвместно.

Телефон за връзка: 02/981 34 68.

ИП има право да извършва следните услуги и дейности по чл. 6, ал. 2 и ал. 3 от ЗПФИ:

а) инвестиционни услуги по чл. 6, ал. 2 от ЗПФИ: приемане и предаване на нареждания във връзка с един или повече финансови инструменти; изпълнение на нареждания за сметка на клиенти; управление, в съответствие със сключен с клиента договор, на индивидуален портфейл, включващ финансови инструменти, по собствена преценка без специални нареждания на клиента; предоставяне на индивидуални инвестиционни съвети на клиент, по собствена инициатива или по искане на клиента, по отношение на една или повече сделки, свързани с финансови инструменти; предлагане за първоначална продажба на финансови инструменти без безусловно и неотменимо задължение за придобиване на финансовите инструменти за собствена сметка;

б) допълнителни услуги по чл. 6, ал. 3 ЗПФИ: съхраняване и администриране на финансови инструменти за сметка на клиенти, включително попечителска дейност и свързаните с нея услуги като управление на постъпилите парични средства/предоставените обезпечения с изключение на централизираното водене на сметки за ценни книжа съгласно Раздел А, т. 2 от приложението към Регламент (ЕС) № 909/2014; предоставяне на заеми на инвеститори за извършване от тях на сделки с един или повече финансови инструменти, при условие че ИП, който предоставя заема, участва в сделката при условия и по ред, определени с наредба; съвети на предприятия относно капиталовата структура, промишлената стратегия и свързани с това въпроси, както и съвети и услуги, свързани с преобразувания на предприятия; предоставяне на услуги, свързани с чуждестранни средства за плащане, доколкото те са свързани с предоставяните инвестиционни услуги; инвестиционни проучвания и финансови анализи или други форми на общи препоръки, свързани със сделки с финансови инструменти; услуги, свързани с поемане на емисии финансови инструменти.

Чл. 5. Езиците, на които клиентът може да комуникира и да води кореспонденция с ИП и да получава документи и друга информация от него:

Изготвянето и подаването на каквито и да е документи или осъществяването на контакти по какъвто и да е повод по време на действие на договор с ИП, може да става на български език и на английски език.

Чл. 6. Информация за съществуващата система за компенсиране на инвеститорите във финансови инструменти:

Фондът за компенсиране на инвеститорите е юридическо лице със седалище София и осигурява изплащане на компенсация на клиентите на ИП при условията и по реда на ЗППЦК чрез набраните във фонда средства в случаите, когато ИП не е в състояние да изпълни задълженията си към клиентите поради причини, пряко свързани с неговото финансово състояние. Фондът изплаща компенсация на клиентите на ИП до размерите, предвидени в чл. 77г от ЗППЦК, в случаите, когато:

(а) с решение на съответния окръжен съд за ИП е открито производство по несъстоятелност, включително когато производството по несъстоятелност е прекратено на основание чл. 632 от Търговския закон ;

(б) е отнет лицензът, съответно разрешението, за извършване на дейност като ИП, с решение на компетентния орган в случаите по чл. 27, ал. 1, т. 6 от ЗПФИ.

Чл. 7. Преди сключване на договор с клиент, ИП му предоставя възможност да се запознае с условията по договора. При договор за управление на индивидуален инвестиционен портфейл се включва и информацията относно метода и периодичността на оценка на финансовите инструменти в клиентския портфейл, характеристики и сведения за всеки еталон, по който резултатите от управлението на портфейла ще бъдат сравнявани, видове финансови инструменти могат да се включат в клиентския портфейл.

Чл. 8. Общо описание на рисковете свързани с видовете финансови инструменти, описани в чл. 13 от политиката. При инвестиране във финансовите инструменти за клиента има рискове свързани с променливостта на цената на финансовите инструменти и всички пазарни ограничения, касаещи тези инструменти. Клиентът може да поеме финансови и други допълнителни задължения, като резултат от сделки с финансови инструменти, включително непредвидени задължения, допълнителни към разходите за придобиване на инструментите, всички маржин изисквания или подобни задължения, приложими към инструментите от този вид, както и да изгуби цялата направена инвестиция.

Чл. 9. ИП съобразява управлението на портфейл на непрофесионален клиент с постигането на максимален ефект за клиента, с рисковия профил на клиента, времевия хоризонт на услугата и очакваната от клиента доходност.

Чл. 10. С тарифата на ИП, клиентът получава информация за общия размер на разходите и таксите по сделките с финансови инструменти. Освен описаните в тарифата на ИП възнаграждения и разходи, за клиента могат да възникнат и други разходи,

включително данъци, свързани със сделките с финансови инструменти или предоставени инвестиционни услуги, които не се плащат чрез ИП и не са наложени от него. В случай, че точният размер на разходите не може да бъде определен, ИП запознава клиента с методиката и базата на цената, която ще бъде платена. ИП уведомява клиента за възможността цялата или част от общата цена да бъде платена в чужда валута и свързаните с това разходи и обменен курс. Доходите от сделки с финансови инструменти на регулиран пазар в РБългария са необлагаеми за български физически и юридически лица – клиенти на ИП. При сделки на български физически и юридически лица на чужди регулирани пазари се прилагат СИДДО между РБългария и съответната страна. По отношение на доходите на чуждестранни физически и юридически лица – клиенти на ИП от сделки на регулиран пазар в РБългария се прилагат СИДДО между РБългария и съответната страна.

Чл. 11. Предоставянето на парични средства от клиента или плащанията от ИП могат да извършват в брой или по банков път при спазване на съответните нормативни актове.

Чл. 12. Информация по чл. 32, ал. 3 и ал. 4 от Наредба № 38:

1. Сметките, които съдържат парите и финансовите инструменти на клиентите, не подлежат на уредба от правото на държава, която не е държава членка на Европейския съюз;

2. ИП има право на обезпечение и/или право на задържане върху клиентските пари или финансови инструменти, при условие че клиента престане да изпълнява договорните си задължения за изплащания на дължимото на ИП възнаграждение или други дължими на ИП плащания;

3. ИП има право да прихваща дължимите му се по договора възнаграждения и други плащания от дължими на клиента пари или финансови инструменти;

4. Депозитарната институция има право на обезпечение, право на задържане или на прихващане върху клиентските финансови инструменти или пари, в случаите когато това е приложимо.

IV. ВИДОВЕ ФИНАНСОВИ ИНСТРУМЕНТИ

Чл. 13. В портфейла на непрофесионален клиент могат да бъдат включени видовете финансови инструменти, конкретизирани в настоящата точка:

(а) Корпоративни ценни книжа: Корпоративните ценни книжа най-общо са ценни книжа, издадени от акционерни дружества, с цел финансиране на дейността. Те основно биват капиталови, дългови или деривативи.

- Акции: Акциите са капиталови ценни книжа и овеществяват право на собственост върху обособена част от дружеството. Акциите дават следните основни права: право на глас в общото събрание на дружеството, право на дивидент, както и право на ликвидационен дял. Освен това, всеки акционер има право да придобие определен брой акции (пропорционален на дялът му в дружеството) при увеличение капитала на дружеството, което е съпроводено с временно съществуване на деривативна ценна книга – т. нар. Право. Доходността от акциите се формира от получените дивиденди и от разликата между покупната и продажната цена (капиталова печалба) на акциите. При акциите рисковете за инвеститора са по-големи от колкото при облигациите, но и потенциалната доходност е значително по-голяма. При наличието на ефективен и развит пазар акцията, като ценна книга, е силно волатилна и отразява цялата налична информация по отношение дейността на дружеството емитент, което е предпоставка за използването и като основен инструмент от сравнително по-спекулативните играчи.

- Корпоративни облигации: Облигациите са ценни книжа, материализиращи вземания на инвеститорите от емитента на ценни книжа, по повод заем, което определя и характера им на дългови ценни книжа. Доходът за инвеститора в облигации се формира от лихвените плащания и от разликата между покупната и продажната цена. Често при издаването на облигациите главницата и/или лихвените плащания са обезпечени с друг актив (обезпечени облигации). Корпоративните облигации са сравнително безрискови инвестиции с предварително определена или плаваща доходност. Притежателят на облигации се явява кредитор на дружеството издало облигациите, като вземанията му по изплащане на лихва и главница са приоритетни по отношение на задълженията спрямо акционерите. Облигациите са сравнително слабо волатилни ценни книжа и промяната в цените им е свързано преди всичко със срока до падежа, размера на лихвените плащания и лихвените нива. Този вид инструменти са подходящи за консервативните инвеститори и тези които търсят алтернатива на банковите депозити и ДЦК.

- Ценни книжа на непублични дружества: Освен инвестициите в публични дружества и публични емисии, съществуват атрактивни възможности за пряко инвестиране в капитала

или дълга на непублични такива. Много отрасли в момента преминават през дълбоко реструктуриране, други се създават, което предоставя на инвеститорите и на предприемачите възможността да се възползват от потенциалния ръст на Българската икономика. Допълнителният риск, който тези ценни книжа носят, в сравнение с техните публични аналози е ликвидният риск, тъй като те не се търгуват на регулиран пазар.

(б) Деривативни ценни книжа (деривати): Дериватите се ценни книжа, които произтичат от друг актив (стока или ценна книга) и те са пряко свързани със съществуването на този базов актив. Деривати са правата, вариантите, опциите, фючърсите и други.

(в) Ипотечни и общински облигации: По същество те не се отличават от корпоративните облигации, още повече, че ипотечните са и корпоративни. Разликата се състои в това, че са издадени от банки или общини и като цяло са считани за по-нискорискови. Ипотечните облигации задължително се издават с обезпечение.

(г) Държавни ценни книжа (ДЦК) и държавен дълг: Държавните ценни книжа са ценни книжа, емитирани от Министерство на финансите като представител на държавата и те материализират държавен дълг. Притежатели на ДЦК могат да бъдат български или чуждестранни физически и юридически лица. ДЦК в обръщение са отделни емисии, които имат свои уникални характеристики, като:

- номер на емисията - буквено-цифров код, който идентифицира емисията;
- дата на емисията - датата, на която ДЦК са пуснати в обръщение и от която започва да тече срокът на емисията;
- падеж - датата, на която се извършва плащането на номиналната стойност на емисията и се погасява задължението на държавата към притежателите на ДЦК;
- номинална стойност - стойността, изплащана на падежа на притежателите на ДЦК;
- лихвен процент - процентът, с който се олихвява номиналната стойност, за да се получи размерът на дължимите лихви, които често се обозначават като лихвени купони.

По отношение на вложенията в ДЦК може да се каже, че те са:

- с висока сигурност - изплащането на падежа на номиналната стойност и лихвите е гарантирано от държавата;
- с висока ликвидност - емисиите на ДЦК са с големи обеми и за тях съществува развит вторичен пазар, където вложителите биха могли, да продадат притежаваните от тях ДЦК преди датата на падежа при почти нулеви транзакционни разходи.

Според срока им до падежа (матуритета) ДЦК са:

- краткосрочни - емитират се със срок до падежа до една година;
- средносрочно - със срок на изплащане от една до пет години включително;
- дългосрочни - със срок на изплащане над пет години.

Средносрочните и дългосрочните ДЦК се наричат съкровищни облигации. В зависимост от вида на дохода, който носят ДЦК, биват:

- лихвоносни - емитират се по цена равна или по-голяма от номинала им, върху която се начислява лихва съобразно лихвения процент на емисията;
- сконтони - емитират се по цена под номинала и доходът за вложителя се формира само от отстъпката, т. е. от разликата между покупната цена и номиналната стойност, изплащана на падежа;
- сконтово-лихвоносни - емитират се по цена под номинала, а върху него се начислява лихва съобразно лихвения процент на емисията, т. е. доходът се формира от отстъпката от номинала и лихвата.

(д) ЗУНК: В обръщение се намират и т.нар. ЗУНК – ове. Това по същество са държавни облигации, издадени в съответствие със Закона за уреждане на необслужваните кредити (ЗУНК), договорени до 31 декември 1990 г. ЗУНК - овете са държавни ценни книжа и притежават всички техни основни характеристики.

(е) Компенсаторни инструменти: Компенсаторните инструменти се издават от съответните представители на Българската държава (ведомства, областни управи и поземлени комисии) за обезщетяване на лицата или техните правоприменици, чиито имоти, сгради или земеделски земи са одържавени или отчуждени. Компенсаторните инструменти са поименни и (с изключение на компенсаторните записи от преобразувани жилищно спестовни влогове) могат да се прехвърлят без ограничения. Те могат да бъдат използвани като платежно средство при приватизационни сделки, като посредством тях се придобиват акции или дялове от капитала на дружества за приватизация. С регистрирането им за търговия на фондовата борса, компенсаторните инструменти се превърнаха освен в платежно средство при определени приватизационни сделки и в инструмент за активна търговия, отличаващ се с висока ликвидност. Доходността от инвестиции в компенсаторни

инструменти има силно спекулативен характер и инвеститорите следва да имат предвид, че те не са ценни книжа (макар да се търгуват като такива), имат временен статут и тяхното съществуване не е обезпечено с реални активи.

V. ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАРЕЖДАНИЯТА В НАЙ - ДОБЪР ИНТЕРЕС НА КЛИЕНТА – СЪЩНОСТ, УСЛОВИЯ, КРИТЕРИИ

Чл. 14. (1) ИП изпълнява нареждането на клиента в най-добър интерес на клиента. ИП е изпълнил това си задължение, ако е положил разумни усилия да установи най-добрата за клиента цена съгласно условията на нареждането, размер на разходите, вероятност за изпълнение, както и всички други обстоятелства, свързани с изпълнението на нареждането. При конкретни инструкции от страна на клиента ИП трябва да изпълни нареждането (поръчката), следвайки тези инструкции. При изпълнение на нареждане, подадено от непрофесионален клиент, най-доброто изпълнение на нареждането се определя от общата стойност на сделката, включваща цената на финансовия инструмент и разходите, свързани с изпълнението. Разходите, свързани с изпълнението, включват всички разходи, които са пряко свързани с изпълнението на нареждането, включително такси за мястото на изпълнение, таксите за клиринг и сетълмент, както и други такси и възнаграждения, платими на трети лица, обвързани с изпълнение на нареждането.

(2) ИП не може да изпълнява нареждания за сметка на клиенти, ако те не са дали своето предварително съгласие със следваната от ИП политика за изпълнение на нареждания.

(3) ИП е длъжен да изпълнява клиентските нареждания съобразно настоящата политика и своевременно да уведомява клиента за промени в тази политика.

(4) Нарездания на клиенти могат да се изпълняват и извън регулиран пазар или многостранна система за търговия. Нарезданията по изречение първо могат да бъдат изпълнявани по този начин само ако клиентите на ИП са предварително уведомени и са дали изрично съгласие за това.

(5) По искане на клиент ИП е длъжен да докаже, че е изпълнил нарежданията съобразно тази политика.

(6) ИП следи за ефективността на тази политика и в случаите, когато е възможно, отстранява установените от него нередовности. ИП извършва поне веднъж годишно проверка дали включените в тази политика места за изпълнение осигуряват най-доброто изпълнение на нареждането на клиентите, както и дали се налагат промени.

(7) Когато ИП управлява портфейл, той трябва да спазва задължението да действа съобразно най-добрия интерес на клиента, когато подава нареждания за изпълнение на друго лице по взети от него решения за търговия с финансови инструменти за сметка на свои клиенти.

Чл. 15. (1) При изпълнение на нареждания на клиенти ИП взема предвид относителната значимост на факторите за изпълнение съобразно следните критерии:

- характеристиките на клиента, включително дали е определен като непрофесионален или професионален клиент;
- характеристиките на нареждането на клиента, включително когато нареждането е свързано със сделка за финансиране с ценни книжа;
- характеристиките на финансовите инструменти, предмет на нареждането;
- характеристиките на местата на изпълнение, към които нареждането може да бъде насочено за изпълнение.

(2) ИП е изпълнил задължението си да действа за постигане на най-добър резултат за своите клиенти, ако е изпълнил нареждането или специфичен аспект на нареждането, следвайки специални инструкции на клиента. Всички специални инструкции на клиента могат да попречат на ИП да предприеме необходимите действия за постигане на най-добър резултат при изпълнение на нарежданията за тази част от нареждането, за която се отнасят специалните инструкции.

Чл. 16. (1) ИП изпълнява клиентски нареждания при следните условия:

- незабавно и вярно регистриране и разпределение на нарежданията за изпълнение;
- последователно и незабавно изпълнение по реда на постъпването им на сравними в други отношения клиентски нареждания, освен когато характеристиките на нареждането или преобладаващите пазарни условия правят това неосъществимо или интересите на клиента не налагат обратното;
- ИП да информира непрофесионалния клиент за всяко съществено затруднение, свързано с правилното изпълнение на нарежданията, незабавно след тяхното узнаване.

(2) Когато ИП отговаря за надзор или организиране на сетълмент на изпълнено нареждане, той предприема всички разумни мерки да гарантира, че всички финансови инструменти на клиента или средства на клиента, получени при сетълмента на това изпълнено нареждане, се доставят незабавно и коректно по сметката на съответния клиент.

(3) ИП не злоупотребява с информацията, свързана с висящи нареждания на клиенти, и трябва да предприеме всички разумни стъпки за предотвратяване на злоупотреба с такава информация от което и да е от неговите съответни лица.

VI. ПОЛИТИКА ЗА ОБЕДИНЯВАНЕ НА НАРЕЖДЕНИЯ

Чл. 17. (1) ИП не изпълнява нареждане на клиент или сделка за своя собствена сметка групирано с нареждане на друг клиент, освен ако не са изпълнени следните условия:

1. малко вероятно е групирането на нареждания и сделки като цяло да бъде в ущърб на който и да е клиент, чието нареждане ще се групира;

2. сведено е до знанието на всеки клиент, чието нареждане ще се групира, че групирането може да доведе до последици, които са в ущърб по отношение на конкретно нареждане;

3. установена е и ефективно се прилага политика за разпределение на нарежданията, която предвижда коректното разпределение на групираните нареждания и сделки, включително начините, по които обемът и цената на нарежданията определят разпределянето и третирането на частични изпълнения.

(2) В случаите, когато ИП обединява нареждане на клиент с едно или повече други клиентски нареждания и така обединеното нареждане е изпълнено частично, той разпределя свързаните сделки - резултат от изпълнение на нареждането, съгласно политиката за разделяне на нареждания.

Чл.18. (1) Когато лимитирано нареждане на клиент с предмет акции, допуснати до търговия на регулиран пазар или търгувани на друго място на търговия, не е изпълнено незабавно при актуалните пазарни условия, ИП предприема мерки, освен ако клиентът изрично даде друга инструкция, за възможно най-бързото изпълнение на това нареждане, като оповестява публично нареждането на клиента по реда на чл. 70 от Делегиран регламент 565/2017.

(2) Задължението по ал. (а) се смята за изпълнено от ИП с предаване на лимитираното нареждане на регулиран пазар и/или многостранна система за търговия или когато нареждането е публикувано от доставчик на услуги за докладване на данни, установен в една държава членка.

VII. ПОЛИТИКА ЗА РАЗДЕЛЯНЕ НА НАРЕЖДЕНИЯ

Чл. 19 (1) Ако ИП е обединил сделка за собствена сметка с едно или повече нареждания на клиенти, няма право да разделя сключените сделки по начин, който е във вреда на клиента.

(2) ИП прилага процедура за избягване на повторно разпределяне на сделки за собствена сметка, изпълнени съвместно с клиентски нареждания, когато това е във вреда на клиента. Процедурата по изречение първо е част от политиката за разпределяне на нареждания по ал. 2.

(3) В случаите, когато ИП обединява клиентско нареждане със сделка за собствена сметка и така обединеното нареждане е изпълнено частично, той разпределя сделките за сметка на клиента с предимство. Ако ИП може обосновано да докаже, че без обединението не би могъл да изпълни нареждането на клиента при такива изгодни за него условия или че въобще не би могъл да го изпълни, той може да разпредели сключената сделка пропорционално между себе си и клиента съобразно политиката си по ал. 2.

(4) При разпределение изпълнението на обединени клиентски нареждания, ИП прилага следната процедура:

- разпределя сключените сделки при обединени клиентски нареждания по реда на тяхното постъпване в дневника на нарежданията;

- в случаите, когато ИП обединява нареждане на Клиент с едно или повече други клиентски нареждания и така обединеното нареждане е изпълнено частично, той разпределя свързаните сделки, резултат от изпълнение на нареждането пропорционално.

VIII. ПОЛИТИКА ЗА ТРЕТИРАНЕ НА КОНФЛИКТИ НА ИНТЕРЕСИ

Чл. 20. С оглед избягването на конфликтите на интереси, служителите на ИП, и най-вече ръководните служители и брокерите, са длъжни да спазват следните основни принципи:

1. безконфликтност – ИП, съответно служителя на ИП, не трябва да се поставя в позиция, при която неговите интереси ще се сблъскат с интересите на клиента, а ако това се случи, винаги следва да се отдава предимство на интереса на клиента;

2. равно третиране и лоялност към клиентите - ИП трябва винаги да действа в интерес на своя клиент по най-добрия за него начин. Той не трябва да се поставя в позиция, при която интересът на един негов клиент ще влезе в конфликт със задължението му към друг негов клиент. ИП трябва да използва в полза на клиента си всичките си познания и опит, включително всяка информация, която е получил и е във връзка с услугата, която ИП предоставя на клиента;

3. конфиденциалност - ИП не трябва да използва в своя полза или в полза на друго лице, вкл. друг клиент, поверителната информация, която е получил, действайки от името на свой клиент.

Чл. 21. Методите, чрез които се избягва пораждането на конфликт на интереси, или когато конфликт е възникнал - чрез които се осъществява справедливо и равно третиране на всички клиенти на ИП са:

1. пълно и предварително разкриване на потенциални и конкретни конфликти на интереси, ако с това няма да се наруши съществуващо задължение за спазване на поверителност или да се застрашат интересите на друг клиент;

2. разделение на функциите между отделните служители и отдели;

3. отказ от действие при възникване на конфликт на интереси, в случаите, когато не могат да бъдат спазени принципите, гарантиращи избягването на конфликти, освен ако клиентът е дал изрично съгласие за сключване на сделката.

Чл. 22. Брокерите са длъжни да уведомяват клиентите си, че:

1. когато ИП действа за тяхна сметка, подадената от клиента поръчка може да се покрие с насрещна поръчка от друг клиент, от когото ИП също ще получи комисионна;

2. е предвидено специално възнаграждение за ИП, съответно служителя на ИП, ако препоръчаната сделка бъде сключена;

3. е възможно възникване на някоя от примерните ситуации на конфликти на интереси, посочени по-горе или други подобни.

IX. ПРИЕМАНЕ НА НАРЕЖДЕНИЯ.

Чл. 23. (1) За извършване на сделки с финансови инструменти клиентите на ИП подават нареждания със следното минимално съдържание:

а) имена (наименование) и уникален клиентски номер на клиента и на неговия представител, а ако такива номера не са присвоени - съответните идентификационни данни по чл. 66 от Наредба № 38;

б) вид, емитент, идентификационен код на емисия или наименование на инструмента, съответно характеристики на деривативния финансов инструмент и брой на финансовите инструменти, за които се отнася нареждането;

в) вид на нареждането;

г) същност на нареждането (придобиване на или освобождаване от финансов инструмент);

д) единична цена и обща стойност на нареждането;

е) срок на валидност на нареждането;

ж) място на изпълнение, на което да бъде изпълнено нареждането, ако клиентът определи такова;

з) количествено изпълнение на нареждането (частично / изцяло);

и) начин на плащане;

й) дата, час и място на подаване на нареждането;

к) други специфични инструкции на клиента.

(2) В нареждането се вписва и неговият уникален пореден номер.

(3) Подаване на нарежданията по ал. 1 чрез пълномощник се извършва само ако той представи нотариално заверено пълномощно, което съдържа представителна власт за извършване на разпоредителни действия с финансови инструменти и декларация, че не извършва сделки с финансови инструменти за едногодишен срок преди подаване на поръчката. ИП задържа копие от документа за самоличност на пълномощника, заверено от него и от лицето по чл. 7. ИП задържа за своя архив декларацията и оригиналното пълномощно по изречение първо, съответно нотариално заверен препис от него. Ако пълномощното е с многократно действие, ИП задържа копие от него, заверено от пълномощника и от лице от отдел "Вътрешен контрол". Заверката се извършва с полагане на надпис "Вярно с оригинала", дата и подпис на лицето, което извършва заверката.

(4) Когато нарежданията се подават по телефон, ИП е длъжен да направи запис на разговора с клиента. Когато нарежданията се подават по друг дистанционен способ, ИП е длъжен да съхрани на електронен носител данните, предоставени от клиента във връзка с нарежданията. Факс съобщенията се съхраняват на хартиен носител.

(5) Алинея 4 не се прилага спрямо нареждане, подавано от представител, който не е удостоверил пред ИП представителната си власт, или от пълномощник, който предварително не е представил пред ИП пълномощното и декларацията по ал. 3.

(6) Алинея 4 не се прилага относно прехвърляне на безналични финансови инструменти от лична сметка по клиентска подсметка към ИП в Централния депозитар.

(7) ИП може да приема нареждания на клиенти по ал. 1 чрез електронна система за търговия, която гарантира спазването на изискванията по тази наредба и осигурява достъп на клиента до определено място за изпълнение. Достъпът до системата по предходното изречение и въвеждането на нареждания от клиента се осъществява чрез електронен сертификат, издаден на негово име.

(8) При приемането на нареждане лицето, което го приема, проверява самоличността на клиента, съответно на неговия представител.

(9) ИП предоставя на клиента подписан екземпляр от приетото нареждане по ал. 1, освен ако то е подадено съгласно ал. 4 и 7.

(10) ИП отказва да приеме нареждане, което не отговаря на изискванията по ал. 1 или е подадено от пълномощник, без да са спазени изискванията по ал. 3.

Чл. 24. (1) ИП сключва договори по чл. 24, ал. 1 от Наредба № 38 и приема нареждания на клиенти само чрез физически лица, които работят по договор за него и са:

а) брокери, или

б) лица, които отговарят на изискванията по чл. 3, т. 1 - 6 от Наредба № 7 и са вписани в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 2 от Закона за Комисията за финансов надзор, или

в) управители, изпълнителни членове на управителния орган или прокуристи на ИП.

(2) ИП поддържа по всяко време актуален списък на лицата по ал. 1.

(3) ИП осъществява постоянен контрол за съответствието на действията на лицата по ал. 1 със ЗПФИ и актовете по прилагането му.

Чл. 25. (1) ИП приема нареждания и сключва договори само във вписан в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 2 от Закона за КФН адрес на управление, клон или офис, освен ако договорът не се сключва по реда на чл. 26а, 26б и 26в от Наредба № 38.

(2) Помещенията по ал. 1 трябва да отговарят на изискванията на Наредба № 38.

(3) С приемането на нареждане ИП изисква от клиента, съответно от неговия представител, да декларира дали:

а) притежава вътрешна информация за финансовите инструменти, за които се отнася нареждането, и за техния емитент, ако финансовите инструменти, за които се отнася нареждането или на базата на които са издадени финансовите инструменти - предмет на поръчката, се търгуват на регулиран пазар;

б) финансовите инструменти - предмет на поръчка за продажба или за замяна, са блокирани в депозитарната институция, в която се съхраняват, дали върху тях е учреден залог или е наложен запор;

в) сделката - предмет на поръчката, представлява прикрита покупка или продажба на финансови инструменти.

(4) ИП проверява в депозитарната институция дали финансовите инструменти, за които се отнася нареждането за продажба, са налични по подсметката на клиента, дали са блокирани и дали върху тях е учреден залог или е наложен запор.

(5) В случай че нареждането е подадено съгласно чл. 34, ал. 7 от Наредба № 38, проверката по ал. 4 не се извършва, ако електронната система не допуска сключването на сделки с блокирани, запорирани или заложен финансови инструменти или с финансови инструменти, които не са налични по съответната сметка.

(6) Проверката по ал. 4 се извършва по собствена инициатива на лицето, което предоставя попечителски услуги по отношение на финансовите инструменти, предмет на поръчката, или по искане на ИП, чрез който ще бъде сключена сделката. Когато ИП извършва проверката по ал. 3 за финансови инструменти на клиент, които се държат от попечител, ИП изисква от попечителя информацията по ал. 3. ИП запазва в своя архив представената информация за резултатите от проверката, както и цялата кореспонденция с попечителя, ако последният не може да извърши такава проверка. ИП изисква от клиента предоставяне на съгласие за извършване на проверката при попечител, когато финансови инструменти на клиента се съхраняват при такъв.

(7) Когато ИП приема нареждане от клиент ползващ банка попечител, ИП има право като условие за изпълнение на нареждането, да изисква от клиента да представи извлечения или други документи от своята банка-попечител за притежаваните от него финансови инструменти и парични средства – свързани с предлаганите от ИП услуги на клиента.

Чл. 26. (1) ИП няма да изпълни нареждане на клиент в следните случаи:

- ако клиентът или негов представител или пълномощник са отказали да декларират дали притежават вътрешна информация за финансовите инструменти, за които се отнася нареждането;

- ако клиентът или негов представител или пълномощник са декларирали, че сделката - предмет на нареждането, представлява прикрита покупка или продажба на финансови инструменти;

- ако клиентът или негов представител или пълномощник са декларирали или ако се установи, че финансовите инструменти - предмет на нареждането за продажба, не са налични по сметката на клиента или са блокирани в депозитарна институция, както и ако върху тях е учреден залог или е наложен запор;

- отказът на ИП да изпълни нареждане на клиент се удостоверява с отделен документ, подписан от клиента.

(2) ИП може да пристъпи към изпълнение на клиентско нареждане за продажба на заложи финансови инструменти, при условие че:

1. приобретателят е уведомен за учредения залог и е изразил изрично съгласие да придобие заложените финансови инструменти, налице е изрично съгласие на зложния кредитор в предвидените по Закона за особените залози случаи;

2. залогът е учреден върху съвкупност по смисъла на Закона за особените залози.

(3) Забраната по отношение на поръчка за продажба на финансови инструменти, които не са налични по сметка на клиента, не се прилага в случаите, определени с наредба.

(4) ИП няма право да изпълни нареждане на клиент за сделки с финансови инструменти, ако това би довело до нарушение на ЗПФИ, ЗПЗФИ, Закона за дружествата със специална инвестиционна цел или други действащи нормативни актове.

Чл. 27. ИП изисква от клиент, който подава нареждане за покупка на финансови инструменти, при подаването на поръчка за покупка да предостави на ИП необходимите парични средства или по преценка на ИП да удостовери възможността си да изпълни в срока на сетълмент на сделката задължението си за плащане.

X. ОТЧЕТНОСТ

Чл. 28. (1) ИП, изпълнил от името на клиент нареждане, различно от нареждане, свързано с управлението на портфейл, извършва следното по отношение на това нареждане:

1. незабавно предоставя на клиента на траен носител основната информация относно изпълнението на това нареждане;

2. изпраща на клиента съобщение на траен носител, потвърждаващо изпълнението на нареждането възможно най-рано, но не по-късно от първия работен ден след изпълнението, или когато ИП е получил потвърждението от трета страна — не по-късно от първия работен ден след получаване на потвърждението от третата страна;

3. т. 2 не се прилага, когато потвърждението би съдържало същата информация, както и потвърждението, което се изпраща незабавно на клиента от друго лице. Т. 1 и 2 не се прилагат, когато нарежданията, изпълнени от името на клиенти, са свързани с облигации за финансиране на договори за ипотечен кредит със споменатите клиенти, като в този случай докладът за сделката се извършва едновременно със съобщаването на условията на ипотечния кредит, но не по-късно от един месец след изпълнение на нареждането.

(2) Освен изискванията по ал. 1, ИП предоставя на клиента при поискване информацията относно статуса на нареждането.

(3) В случай на нареждания на клиенти, свързани с дялове или акции в предприятие за колективно инвестиране, които се изпълняват периодично, ИП предприема мярката, посочена в ал. 1, т. 2 или предоставя на клиента поне веднъж на всеки шест месеца информацията, посочена в ал. 4, по отношение на тези сделки.

(4) Съобщението, посочено в ал. 1, т. 2, включва тази част от следната информация, която е подходяща, и когато е приложимо в съответствие с регулаторните технически стандарти относно задълженията за докладване, приети в съответствие с член 26 от Регламент (ЕС) № 600/2014:

- а) идентификация на ИП, който докладва;
- б) име или друго обозначаване на клиента;
- в) ден за търговия;
- г) час на търгуване;
- д) вид на нареждането;
- е) идентификация на мястото за изпълнение на нареждането;
- ж) идентификация на инструмента;
- з) индикатор "купува"/"продава";
- и) естество на нареждането, ако е различно от "купува"/"продава";
- й) количество;
- к) единична цена;
- л) съвкупна стойност;
- м) обща сума на начислените комисиони и разходи и при поискване от клиента — подробна разбивка, която включва, когато е приложимо, всяко наложено увеличение или намаление, ако сделката е изпълнена от ИП при търгуване за собствена сметка и ИП дължи най-добро изпълнение на клиента;
- н) полученият обменен курс, ако сделката включва обмен на валута;
- о) отговорности на клиента във връзка със сетълмента на сделката, включително срок за плащане или доставка, както и подходящи подробности за сметката, когато тези подробности и отговорности не са били съобщени преди това на клиента;
- п) когато контрагентът на клиента е бил самият ИП или което и да е лице от групата на ИП, или друг клиент на ИП — посочването на този факт, освен ако нареждането не е било изпълнено чрез система за търговия, която улеснява анонимното търгуване.

За целите на б. к, когато дадено нареждане се изпълнява на траншове, ИП може да предостави на клиента информация относно цената на всеки транш или средна цена. Когато се предоставя средна цена, ИП предоставя при поискване на клиента информация относно цената на всеки транш.

(5) Когато сделката по ал. 1 е сключена за сметка на професионален клиент, ИП незабавно му предоставя на траен носител съществената информация за сключената сделка.

(6) Ако сетълмента не бъде извършен на посочената дата или възникне друга промяна в информацията, съдържаща се в потвърждението, ИП уведомява клиента по подходящ начин до края на работния ден, в който ИП е узнал за промяната.

(7) ИП предоставя на клиента при поискване информация за статуса на поръчката и за нейното изпълнение.

(8) ИП има право да предоставя информацията по ал. 2, като използва стандартни кодове, при условие че представи на клиента обяснения на използваните кодове.

(9) В хипотезата на чл. 34, ал. 7 от Наредба 38 потвърждението по ал. 1, съответно информацията по ал. 1 – 5, се предоставят на клиента чрез електронната система.

Чл. 29. (1) Когато ИП предоставя на клиенти услугата управление на портфейл, той предоставя на траен носител на всеки клиент периодична справка относно извършените за сметка на клиента дейности, свързани с управлението на портфейл, освен ако такъв се предоставя на клиента от трето лице.

(2) За непрофесионалните клиенти отчетът съдържа следната информация, когато е приложима:

1. наименование на ИП;
2. наименование или друго обозначаване на сметката на клиента;
3. описание на съдържанието и оценката на портфейла, включително детайлна информация за всеки финансов инструмент, включен в него, пазарна цена за всеки финансов инструмент или справедливата стойност, ако пазарната цена не може да бъде определена, салдо в началото и в края на отчетния период, както и резултатите от портфейла през този период;
4. общ размер на начислените такси и задължения, платени през отчетния период, като се разбият по пера поне общата стойност на таксата за управление и общите разходи, свързани с изпълнението; в случаите, когато е приложимо, се посочва, че ще бъде предоставен при поискване по-подробен отчет за разходите;
5. сравнение на резултатите през периода, обхванат от справката, с целевия показател за ефективност на инвестицията (ако има такъв), договорен между ИП и клиента;
6. общ размер на дивидентите, лихвите и другите плащания, получени от ИП през отчетния период във връзка с управлението на клиентския портфейл;
7. информация за други корпоративни действия, даващи определени права във връзка

с финансовите инструменти от портфейла;

8. за всяка сделка, сключена през отчетния период, се предоставя информацията по сделката съгласно предвиденото в нормативната уредба; изискването не се прилага, когато клиентът е избрал да получава уведомления след всяка сключена сделка

(3) ИП предоставя отчет по ал. 1 на всеки три месеца, когато е сключил договор с непрофесионален клиент, освен:

1. когато ИП предоставя на своите клиенти достъп до онлайн система, отговаряща на критериите за траен носител, ако актуалните оценки на портфейла на клиента са достъпни и ако клиентът има лесен достъп до справката за активите съгласно чл. 63, параграф 2 от Делегиран регламент 565/2017, и ИП разполага с доказателства, че клиентът е осъществил достъп до оценката на своя портфейл поне веднъж през съответното тримесечие когато е направено искане от клиента да получава отчет на всеки три месеца;

2. в случаите по ал. 5 отчетът се представя поне веднъж на всеки 12 месеца;

3. когато споразумението между ИП и клиента за управление на портфейл разрешава финансиран с дълг портфейл, периодичната справка трябва се предоставя поне веднъж месечно.

(4) Изключението по ал. 3, т. 2 не се прилага в случай на сделки с финансови инструменти, обхванати от член 4, параграф 1, точка 44, буква в) от Директива 2014/65/ЕС или попадащи в някоя от точки 4—11 в раздел В от приложение I на посочената директива.

(5) В случаите, когато клиентът избере да получава информацията относно изпълнените сделки на индивидуална основа, ИП незабавно предоставят на клиента при изпълнение на сделка от управителя на портфейла основната информацията относно тази сделка на траен носител. В случаите, когато клиентът е непрофесионален, ИП му изпраща потвърждение за сделката, най-късно първия работен ден, следващ сключването на сделката, или ако ИП е получил потвърждението чрез трето лице - не по-късно от първия работен ден, следващ получаването на потвърждението. Изречение второ не се прилага, ако потвърждението съдържа същата информация както потвърждението, което е изпратено незабавно на клиента от друго лице.

(6) ИП уведомява непрофесионалния клиент, за чиято сметка управлява портфейл, когато има непокрити отворени позиции по условни сделки.

(7) ИП ще предоставя на клиент отчета по ал. 1 и всеки месец, без значение кой от вариантите предвидени в предходните алинеи е избрал клиента, като предоставянето на ежемесечния отчет не освобождава ИП от задължението да предоставя на клиента и отчет на избрания от клиента период.

Чл. 30. В случаите, когато ИП извършва сделки във връзка с управление на портфейл за сметка на непрофесионален клиент или води сметки за такива клиенти, които включват непокрити позиции по сделки или прехвърляния, зависещи от бъдещи условни събития, ИП уведомява непрофесионалния клиент, когато загубите надхвърлят предварително определените по споразумение с клиента прагове. Уведомлението по изречение първо се извършва не по-късно от края на работния ден, в който тези прагове са надхвърлени, или когато това е станало в неработен ден - до края на следващия работен ден.

Чл. 31. ИП уведомява клиента си при условия и по ред, определени в договора, когато за клиента възникне задължение по чл. 145 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа в резултат на извършени сделки с финансови инструменти за негова сметка, включително при управление на индивидуален портфейл от финансови инструменти и/или пари.

Чл. 32. (1) ИП завежда в специален дневник по реда на постъпването им всички нареждания на своите клиенти.

(2) ИП е длъжен да изпълнява незабавно, честно и точно приетите клиентски нареждания, включително да спазва реда на постъпване на идентични нареждания.

(3) Дневникът по ал. 1 се води на хартиен и на магнитен носител.

(4) За всяка сделка се отбелязват името или наименованието на страните по нея, времето на сключване, както и други данни, определени с Наредба № 38.

(5) ИП е длъжен да регистрира в съответен дневник по реда на сключването им сделките с финансови инструменти не по-късно от края на работния ден.

(6) ИП поддържа архив на всички сделки, услуги и дейности, извършени от него, който позволява на комисията и заместник-председателя при упражняване на надзорните си функции по този закон и актовете по неговото прилагане да установят, че ИП изпълнява предвидените в закона и актовете по прилагането му задължения по отношение на клиентите и потенциалните клиенти.

Чл. 33. ИП във връзка с всяко нареждане, прието от клиент, и всяко инвестиционно

решение, взето във връзка с управление на портфейл, вписва данните по чл. 26, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 600/2014 в дневника по чл. 25 от същия регламент.

Чл. 34. (1) ИП във връзка с изпълнението на клиентски нареждания и предаването на нареждания за изпълнение на трето лице незабавно след изпълнението или получаването на потвърждението, че нареждането е било изпълнено, вписва данните по чл. 26, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 600/2014 в дневника по чл. 25 от същия регламент.

(2) ИП, който предава нареждания за изпълнение на трето лице, трябва да впише в съответен дневник незабавно след предаването данните по чл. 26, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 600/2014.

Чл. 35. (1) Постъпилото клиентско нареждане се регистрира незабавно и точно по оказания по-горе ред и се разпределя за изпълнение.

(2) Клиентските нареждания се изпълняват незабавно, като се следва реда на постъпване на идентични нареждания, в зависимост от пазарните условия и характеристиките на нареждането.

(3) ИП при първа възможност изпълнява нарежданията на своите клиенти, съответно сключва сделки при управление на индивидуални портфейли от финансови инструменти, освен ако това би било явно неизгодно за клиента.

(4) ИП изпълнява задълженията си по настоящата политика като полага разумни усилия да установи най-добрата за клиента цена, съгласно условията на нареждането и сключва сделката на тази цена.

(5) При условие, че характеристиките на нареждането и преобладаващите пазарни условия правят неосъществимо незабавното изпълнение на клиентските нареждания по реда на тяхното постъпване или интересите на клиента изискват друго, ИП уведомява непрофесионалните си клиенти за наличието на тези условия и възникналите трудности във връзка с това, незабавно след тяхното узнаване.

(6) Ако подадено от клиент лимитирано нареждане с предмет акции, допуснати до търговия на регулиран пазар, не се изпълнява незабавно съгласно действащите пазарни условия, ИП го оповестява като оферта пред другите участници на пазара, с цел да улесни възможно най-ранното му изпълнение на подаденото нареждане, освен ако клиентът не даде изрично други нареждания.

(7) Служителите от отдел "Вътрешен контрол" следят за предотвратяване на злоупотреби от страна на служителите на ИП разгласяване на информация от тяхна страна за неизпълнените клиентски нареждания.

(8) За постигане на най-добри резултати при изпълнение на клиентските нареждания, ИП взема предвид и информацията за финансовите възможности, инвестиционни цели, знания и опит на клиента, условията на нареждането, вида и характеристиките на финансовите инструменти, предмет на нареждането, според които нареждането може да бъде насочено за най-доброто място на изпълнение (политика за постигане на най-добри резултати при изпълнение на клиентските нареждания). За да определи най-доброто място на изпълнение на клиентското нареждане, ИП се ръководи от следните критерии:

1. мястото на изпълнение да осигурява най-изгодните за клиента разходи, свързани с изпълнението на нареждане за всеки конкретен вид финансов инструмент;

2. мястото на изпълнение да позволява на ИП постоянно следене на котировките с цел осигуряване на най-добрите възможни резултати;

3. клиентското нареждане се насочва към такова място на изпълнение, където има най-голяма вероятност за реализиране на сделка.

(9) В зависимост от вида на финансовите инструменти, ИП определя най-подходящия пазар по отношение на ликвидността на финансовия инструмент, който е допуснат до търгуване на регулиран пазар по следните критерии:

1. за акции, други прехвърляеми ценни книжа и дялови единици в колективни предприятия за инвестиране, най-подходящият пазар е държавата-членка, в която акцията или дяловата единица е била допусната за първи път за търгуване на регулиран пазар;

2. за облигации, други прехвърляеми ценни книжа и инструменти на паричния пазар, които са емитирани от дъщерно дружество, на дружество със седалище в държава-членка, най-подходящият пазар е държавата-членка, в която е разположено седалището на дружеството-майка;

3. за облигации, други прехвърляеми ценни книжа и инструменти на паричния пазар, които са емитирани от емитент от Общността и които не попадат в обхвата на т. 2, най-подходящият пазар е държавата-членка, в която е разположено седалището на емитента;

4. за облигации, други прехвърляеми ценни книжа и инструменти на паричния пазар, които са емитирани от емитент от трета страна и които не попадат в обхвата на т. 2, най-

подходящият пазар е държавата-членка, в която тази ценна книга е била допусната за първи път до търгуване на регулиран пазар.

5. за дериватен договор или финансов договор за разлики, най-подходящият пазар е:

- когато базисната ценна книга е акция или друга прехвърляема ценна книга, допусната до търгуване на регулиран пазар - държавата-членка, която се приема за най-подходящ пазар по отношение на ликвидността на базисната ценна книга в съответствие с т. 1;

- когато базисната ценна книга е облигация или инструмент на паричен пазар, които са допуснати до търгуване на регулиран пазар - държавата-членка, която се приема за най-подходящ пазар по отношение на ликвидността на тази базисна ценна книга в съответствие с т. 2, 3 или 4;

- когато базисният инструмент е индекс, съставен от акции, всичките от които се търгуват на конкретен регулиран пазар - държавата-членка, в която е разположен този регулиран пазар.

6. в случаите, извън посочените в т. 1 - 5, най-подходящият пазар е държавата-членка, в която е разположен регулираният пазар, на който прехвърляемата ценна книга, дериватен договор или финансов договор за разлики са били допуснати до търгуване;

7. когато финансови инструменти, посочени в т. 1, 4 или 6, или базисен финансов инструмент, посочен в т. 5, който е свързан с един от инструментите, посочени в т. 1, 4 или 6, е бил допуснат за търгуване на повече от един регулиран пазар едновременно и всичките тези регулирани пазари са с една и съща държава-членка по произход, тази държава-членка е най-подходящият пазар.

(10) Когато съответните регулирани пазари не са с една и съща държава-членка по произход, най-подходящата държава членка по отношение на ликвидността на този инструмент е пазарът, където оборотът на този инструмент е най-голям.

(11) Ако са установени повече от едно конкурентни места за изпълнение на клиентско нареждане във връзка с финансови инструменти в зависимост от преценката и сравнение на резултатите, се вземат предвид най-изгодните за клиента комисионни и разходи за изпълнение на нареждането на всяко от възможните места за изпълнение.

(12) Ако, финансовите инструменти, предмет на клиентското нареждане не се търгуват на никой от регулираните пазари, то ИП може да изпълни клиентското нареждане на извън регулиран пазар, ако прецени, че този пазар осигурява най-голяма вероятност за изпълнение с най-добрите възможни резултати.

(13) Следвайки политиката за най-добро изпълнение на клиентските нареждания съобразно условията на пазара ИП, може да обедини за изпълнение идентични нареждания на клиенти, ако пазарните условия позволяват, ако офертата за сделка с по-голям обем идентични финансови инструменти осигурява по-добра единична цена за всеки от тях.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ ПРАВИЛА

§ 1. Когато в практиката бъдат констатирани проблеми, чието преодоляване изисква изменение или допълване на тази Политика, изпълнителният директор или председателя на СД прави предложение до Съвета на директорите за съответни промени.

§ 2. Представляващите дружеството могат да издават заповеди и инструкции по прилагането на тази Политика.

§ 3. Настоящата Политика е приета с решение от 15.03.2018 г. на Съвета на директорите на "ИП Фаворит" АД.